

Studiebesök hos Gransegel den 17 februari 2016

Ett tjugotal medlemmar hade mött upp för studiebesöket hos Gransegel. Sällskapet bjöd först på en matig macka och öl/vatten innan Kent Wretman från Gransegel tog över och ritade och berättade.

Först kom vi in på det speciella med Omega 42-riggen (där båten egentligen är för stor för den enkla riggen med bara ett par svepta spridare) och hur den bör spännas upp. Eftersom det gäller att få förstaget så hårt uppspant som möjligt så vara hans rekommendation att när man spänner upp riggen på våren så bör man börja med att ta hem i princip så mycket man orkar på häckstaget (med masten fortfarande okilad i däcket). Sen drar man vantskruvarna på övervanten så hårt man vågar (innan gängorna skär – sker på eget ansvar). Därefter drar man hem på undervanten så spänns förstaget ytterligare. Först därefter kilar man masten i däck. Mastlutningen bör vara så att en lodlinje från masttoppen bör träffa bommen i storleksordningen 70 cm akter om masten.

Rätt mycket tid ägnades åt att diskutera problemen med att få till ett sträckt förstag och undvika att detta saggar. Bäst är naturligtvis att använda backstag (då man får fullständig kontroll på förstagsaggen) men om man inte vill ha det så är ett fiolstag ett bra steg på vägen. Rätt många närvarande hade också fioler på sina Omegor och kunde instämma i fördelarna med detta.

Storsegel diskuterades också rätt mycket. Hur buken bör ligga, hur många och långa lattor man ska ha etc. Kent rekommenderade att man har det tre översta lattorna genomgående men att de två nedersta gärna kan vara kortare.

För- och nackdelar med självslående- resp. överlappande (110 %) fock diskuterades också. Självslående är ju smidigt men seglingsmässigt är 110 % bättre. Kent slog ett slag för deras gliderfock med en lång stående latta för större akterrunda högt upp i focken. Han ansåg dock inte att det var någon optimal lösning att ha en 110 %-fock som sen rullades in delvis för att bli självslående. Detta då formen försämras vid inrullning och en del yta i toppen försvinner.

Vad gäller undanvindssegel var den allmänna uppfattningen att rent seglingsmässigt (om man ska kappsegla) finns inget som slår en spinnaker. Men gennaker i olika former är betydligt smidigare att använda oavsett om man har en djupare gennaker med strumpa eller en planare på rulle (code 0 eller code 1). Kenta rekommenderade ett utväxlat fall om man kör gennaker på rulle (eller att låta fallet sitta kvar på vinschen om man har en code 1) eftersom avlastarna inte pallar påfrestningarna när man spänner upp ett oväxlat fall så mycket som man behöver.

Slutligen diskuteras olika typer av segelduk. Numera är det ju i stort sett bara laminerade dukar som gäller men de kan försees med tafeta (dvs. en tunn dacronduk) på en eller bägge sidorna för ökad slitstyrka. Oavsett duk så pångterade Kenta det viktiga i att skydda

segelduken mot UV-strålning. Är man noggrann med att sätta upp rullflockskapet så fort man kommit i hamn (även under semestern) så kan man klara sig utan UV-skydd på focken – i annat fall bör man absolut ha det.

Stort tack till Gransegel och Kenta att vi fick komma!

